DE VORBĂ CU FOŞTII INTERNAŢIONALI

DOUĂ VIEŢI, ÎNTR-UNA SINGURĂ

Concert de Saint-Saens. Solistul, un om voinic, puţin încărunţit la rădăcina părului, cu fruntea brăzdată de concentrare, retranscrie pe strunele violoncelului, cu eleganţă şi dulcoşie, toată frumuseţea partiturii. În atmosfera sălii de concert, devenită deodată parcă mai intimă, glasul de alto al violoncelului, grav şi blînd ca de bunic, inundă rîndurile de fotolii domol, ca o mîngîiere....

De 25 de ani acest glas se află mereu prezent în ansamblul armonios şi valoros al Orchestrei simfonice Radio. La capătul îndepărtat al acestui sfert de veac, într-o zi aurie de toamnă, un tînăr înalt şi brunet, cu mersul puţin legănat, intra pentru prima dată pe poarta Radiodifuziunii, cu un violoncel sub braţ şi cu o mare speranţă în inimă. În orchestra simfonică era vacant un loc de violoncelist şi-n ziua aceea avea loc concursul. În comisie, nume sonore din arta noastră muzicală: Ionel Perlea, Alfred Alessandrescu, Teodor Rogalschi, Dumitru Teodor. După aproape o oră de examinare atentă, şeful comisiei îi face semn să se apropie.

— Cum îţi spune, tinere?

— Sony Niculescu.

— Parcă am mai citit eu undeva numele acesta. Ceva în legătură cu mingea, dacă nu mă-nşel. Dar n-are importanţă. Felicitări! Ai reuşit.

De la concurs, tînărul înalt şi brunet a fugit direct la antrenament, pe terenul din Obor. Duminica următoare, Unirea Tricolor avea meci cu Gloria Arad. Printr-o ciudată întîmplare, a doua zi după concurs, pe un afiş al unui cotidian din vremea aceea scria cu litere mari: „Sony Niculescu n-a semnat pentru Ripensia". Semnase în schimb cu o zi mai înainte un alt contract, poate cel mai important din viaţa sa: acela cu arta muzicală şi cu oamenii care o îndrăgesc.

„Pasiunea cea mai mare, povesteşte Sony Niculescu, mi-a fost muzica. Ea m-a „încoltit" la doi ani după ce începusem fotbalul. Aveam 13 ani... Cînd am împlinit 14, m-am înscris la Conservator. Unii mi-au spus că nu am să pot să le practic pe amîndouă şi de aceea să renunţ la fotbal. Nu i-am ascultat pentru simplul motiv că jocul cu mingea constituia pentru mine forma cea mai plăcută de a mă destinde, de a mă odihni. Aşa am considerat eu fotbalul pînă în ziua în care l-am abandonat. Chiar în perioada de vîrf a activităţii mele de fotbalist ca centru înaintaş al Unirii Tricolor, preocuparea de căpetenie mi-a fost tot violoncelul. Cîntam seară de seară prin diverse locuri, deşi doream cu ardoare să fac parte dintr-o orchestră simfonică. Pe atunci exista însă doar un singur asemenea ansamblu orchestral şi m-am văzut silit să amîn. În schimb, fotbalul mi-a adus consacrarea mult mai rapid şi din acest motiv îi port o adîncă dragoste. La un an de zile după ce Unirea Tricolor mă achiziţionase de la formaţia Turda pentru o sumă destul de frumuşică, din care însă mie mi s-au dat... o sută de lei, cheltuiţi într-o singură zi pe fleacuri copilăreşti, am fost selecţionat în echipa naţională pentru Balcaniada de la Atena din 1934. În inima mea de adolescent, satisfacţia luase proporţii şi mai mari prin faptul că în urmă cu un an, la primul antrenament efectuat în formaţia Unirii Tricolor, ionică Bogdan de care după aceea m-au legat amintiri deosebit de frumoase, m-a întîmpinat ironic: „Bine-aţi venit la noi, domnule... cum te cheamă. Sîntem foarte bucuroşi". Micile tachinări de care nu am fost scutit în următoarele 2—3 săptămîni m-au înverşunat într-atît, încît într-o bună zi le-am spus: „Lasă că vă arăt eu vouă, oborenilor!"

...Sub cristalul unei enorme mese, amintirile foto îl înfăţişează pe Sony Niculescu în luptă cu stoperii Ripensiei, Venusului, Rapidului, C.A.O.-ului, Greciei, Bulgariei, Iugoslaviei, Turciei; altele ni-l arată în mijlocul orchestrei simfonice a Radioteleviziunii, pe scenele sălilor de concert din Uniunea Sovietică, R. P. Bulgaria, R. P. Ungaria, Franţa, Elveţia, Austria...

„Bucuria mea artistică cea mai mare — *reia Sony Niculescu firul amintirilor,* — au fost şi rămîn concertele executate sub bagheta maestrului George Enescu. Îmi amintesc că o dată într-o pauză de repetiţie, lucram la un pasaj din concertul de Bocherini pe care-l studiam. La un moment dat am auzit în spate un acompaniament perfect de pian. Am privit peste umăr şi în clipa următoare am incremenit în picioare, plin de respect şi emoţie. Neuitatul nostru mare muzician mă acompania fără a avea partitura în faţă. Nu voi uita niciodată privirea caldă, cu care m-a învăluit spunîndu-mi să continui că-i face plăcere.

Între pozele de sub cristal, una, de dimensiuni mari, face o notă aparte. Înfăţişează un tînăr înalt, brunet cam de 17 ani. Obiectivul l-a suprins lîngă o ştachetă.

„Nu sînt eu, *zîmbeşte Soni Niculescu,* ci fiul meu. E campion republican şcolar la săritura în înălţime, cu performanţa de 1,85.

O amintire de pe terenul de fotbal — în duel cu mijlocaşul venusist Befa

Prieteni... pe viaţă: Sony şi violoncelul

Grigore Anton Niculescu îl cheamă. Îmi este şi elev în ale muzicii.

În familia fostului centru înaintaş al Unirii Tricolor virtuţile artistice sînt reunite de minune. Fetiţa, Ileana Niculescu, elevă în clasa a 9-a, este în acelaşi timp în al 6-lea an de studiu la Şcoala specială de Coregrafie, iar Georgeta Niculescu — soţia şi mama — cumulează pe lîngă postul de profesoară la Institutul Pedagogic şi pe acela de pianistă a casei. Îi rămîne timp şi pentru pictură: în urmă cu cîtăva vreme, sala Dales a găzduit o expoziţie de tablouri semnate Georgeta Niculescu.

Fiecare zi din viaţa familiei lui Sony Niculescu este o zi plină, fără răgazuri prelungite. De aceea, simt instinctiv că şi convorbirea noastră i-a răpit cam mult timp. Alături, pe masă, un teanc de lucrări scrise de elevii clasei de violoncel ai şcolii nr. 3 de muzică, aşteaptă controlul profesorului. Îmi iau rămas bun de la artistul cu un trecut atît de bogat în sport, simţind, încă din acea clipă, un fel de teamă că nu voi fi în stare să redau întreaga plinătate a acestei vieţi în care satisfacţiile pe cele două planuri, sportiv şi artistic, au fost generate de un izvor comun: MUNCA.

Ca fotbalist, pe Sony Niculescu nu-l mai putem vedea decît în fotografii. Ca artist, el vă dă întîlnire în fiecare zi de concert împreună cu întreaga orchestră simfonică a Radioteleviziunii. Îl veţi recunoaşte uşor. Se află în dreapta dirijorului, în primul rînd de violoncele, ca prim solist. Impetuosul centru înaintaş de odinioară al Unirii Tricolor şi al României, la fel de înalt, dar puţin încărunţit, vă va întîmpina zîmbindu-vă cu dragoste.

Nicolae SOARE

„BUCUREŞTENELE" ÎNTRE ELE

Cu meciurile etapei a XI-a, au luat sfîrşit „meciurile interbucureştene" din turul campionatului primei categorii. Clasamentul acestor întîlniri se prezintă astfel:

1. Dinamo	3	2	1	0	5—2	5
2. Rapid	3	1	1	1	5—3	3
3. Progresul	3	1	1	1	2—3	3
4. Steaua	3	0	1	2	1—5	1

Întîlnirile între echipele bucureştene, participante la cea mai importantă competiţie naţională, polarizează în mare măsură atenţia iubitorilor de fotbal din ţara noastră. Acest lucru este pe deplin justificat, deoarece, prin ponderea valorică (16 titluri din 28 în perioada disputării campionatului în sistem divizie) şi numerică (ajungînd la 5 din 15 în campionatul 1962—63) precum şi prin valoarea individualităţilor (au jucat la echipele din Bucureşti 12 din cei 13 maeştri emeriţi ai sportului din fotbal), Bucureştiul a fost şi continuă să fie unul din principalele centre fotbalistice ale României.

Să aruncăm, cu acest prilej, o privire în urmă şi să urmărim „statistic" partidele dintre echipele din Capitală în ultimele 14 campionate, din 1952 de cînd Petrolul şi-a schimbat sediul la Ploieşti, pînă la sfîrşitul campionatului trecut.

La cele 14 ediţii ale campionatului în perioada 1952—1965, au participat 5 echipe bucureştene: Steaua şi Dinamo (cîte 14 prezenţe), Rapid (12 participări), Progresul (la 10 ediţii) şi Viitorul (la turul unei ediţii).

În total au fost disputate 138 de partide, în care s-au înscris 436 de goluri.

Un clasament general în acest sens ar arăta, pe perioada ultimilor 14 ani, astfel:

1. DINAMO	73	30	19	24	116:100	54%
2. Steaua	73	27	20	26	130:109	51%
3. Viitorul	4	2	0	2	7:10	50%
4. Rapid	67	25	16	26	98:109	49%
5. Progresul	59	19	15	25	85:108	45%

Turneul interbucureştean a fost cîştigat în ultimele sale 14 ediţii de 6 ori de Steaua, de 5 ori de Dinamo şi de 3 ori de Rapid. El a revenit doar de 5 ori echipei campioane din anul respectiv, de 6 ori echipei situate pe locul II în clasamentul final al campionatului, de 2 ori echipei clasate final a III-a şi o dată (în 1961—62) chiar echipei care la sfîrşitul campionatului a fost a V-a! De remarcat, ceeace subliniază echilibrul existent între echipe, că doar de 8 ori turneul a fost cîştigat de cea mai bine clasată dintre bucureştene.

● Cîteva sublinieri:

— Au terminat campionatul fără să sufere înfrîngeri de la colegele lor bucureştene: Steaua (în 1954, în 1956 şi în 1962—63), Dinamo (în 1952 şi în 1954) şi Rapid (în 1960—61).

— Cea mai bună performanţă au realizat-o:

Steaua în 1956 6 4 2 0 18:3 83%
Rapid în 1960—61 6 4 2 0 10:6 83%

— Cel mai mare scor înregistrat:

Rapid — Progresul 5—0 (în returul campionatului 1963—64).

Cea mai slabă performanţă:

Steaua în 1961—62 6 0 1 5 6:11 8%

● Cîte ceva despre eficacitate în întîlnirile inter-bucureştene:

— Cele mai mari medii de goluri înscrise au fost: 4,25 goluri de meci (51 de goluri în 12 partide) în 1956 şi 4,17 (50 de goluri în 12 întîlniri) în 1963—64, faţă de media generală de 3,13.

— Cele mai mici medii care s-au realizat au fost 1,50 (3 goluri în 2 meciuri) în 1952 şi 1,67 (10 în 6 şi — respectiv — 20 în 12) în 1955 şi în 1964—65.

— Pe echipe, cele mai ridicate eficacităţi au înregistrat: Steaua în 1956 (3,00), Steaua în 1959—60 (2,67), Dinamo în 1963—64 (2,50), Rapid în 1963—64 (2,33), Steaua în 1960—61 (2,33), Steaua în 1962—63 (2,30), Dinamo în 1956 (2,17), Steaua în 1958—59 (2,17).

— Clasamentul eficacităţii în întreaga perioadă 1952—1966 arată astfel:

1. Steaua 1,78; 2. Viitorul 1,75; 3. Dinamo 1,59; 4. Rapid 1,46; 5. Progresul 1,44.

● O remarcă specială: în ultimele 5 ediţii ale campionatului (1961—1966) realizările echipelor sînt sensibil deosebite de cele ale perioadei 1952—1966, mai ales în ce priveşte pe Steaua şi Rapid. Iată clasamentul:

1. Dinamo	29	12	10	7	46:34	59%
2. Rapid	29	12	8	9	45:40	55%
3. Viitorul	4	2	0	2	7:10	50%
4. Progresul	25	8	8	9	36:46	48%
5. Steaua	29	7	8	14	44:48	34%

Cele de mai sus conduc către o concluzie care era totuşi de bănuit. Întîlnirile între echipele bucureştene constituie partide echilibrate în care poziţia competitoarelor în clasament nu influenţează asupra interesului publicului sau a frumuseţii relativ frecvente a meciurilor.

Ing. EUGEN PETRESCU

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

REGRUPARE ÎN CLASAMENT

ORIZONTAL: 1) Mijlocaş constănţean, a jucat excelent în meciul cu Dinamo Bucureşti, înscriind un gol printr-un şut de la 30 m — Autorul golurilor echipei Rapid în meciul cu „U". 2) Notă muzicală — Echipă bucureşteană (Camp. orăşenesc) — Unul din domiciliile... Rapidului. 3) Portarul Stelei în etapele X şi XI — A cedat, pe două etape locul Făgăraşului. 4) Apărător clujean — A lipsit din formaţia Stelei la 6 şi 9 noiembrie — Auxiliar la golul lui Badea şi la 2 din cele 4 goluri ale lui Soo. 5) Învingătoare în deplasare asupra Steagului roşu — ...Pop, tuşier orădean la meciul Rapid — Universitatea — Precede golul lui Dan din a zecea etapă. 6) Cîmpeanu sau Lazăr — Mulţime — Fundaş la Petrolul. 7) Execuţie incorectă — Pe unele din terenurile de joc, la 6 noiembrie. 8) La începutul lui noiembrie! — Dimpotrivă — Echipă din Erevan. 9) Locul sigiliului — Antrenor la Politehnica Timişoara — Zine. 10) Echipă din Satu Mare, la 6 noiembrie, în Cupă, a pierdut cu 0—1 meciul cu Minerul Baia Mare — A schimba data de disputare — I. Hrisafi. 11) Bretan, în prima parte! — Jucător la Dinamo Victoria — Numele unor jucători de la Jiul, Ştiinţa Craiova sau Chimia Suceava. 12) Jucător clujean, a ratat mult în meciul cu Rapid — Al III-lea Nunweiller — Cei de la... tineret. 13) Infinitiv frecvent printre vocile tribunelor — La a şaptea victorie consecutivă în campionatul italian. 14) Goluri neacordate — A înscris un gol pentru Universitatea, în meciul cu... Universitatea — Pe sol.

VERTICAL: 1) Mijlocaş piteştean, a ratat o bună ocazie de a egala în meciul cu Petrolul — Stop la şuturile lui Goran, Ivan, Jenei şi Pîrcălab, în etapa a X-a. 2) A transformat unica lovitură de pedeapsă dictată la 6 noiembrie... — ...iar acesta a înscris şi el un gol pentru Politehnica, neacordat însă de arbitru. 3) Meci de verificare — L-a înlocuit pe Codreanu (Rapid) în ultimele minute de joc. 4) Jucător la Metrom — La poartă! — Humus caracteristic unor soluri. 5) Covaci, în partea a doua! — A.S.! — Cunoscut portar francez (Daniel) — 2 de la A.S.A.! 6) Înaintaş băimărean — Băcuţ, pe centru! — Sudat. 7) Primii la Dinamo! — Ansamblul de particularităţi ale grafului viu. 8) „Ciupercă" protectoare, prezentă în mai toate tribunele la 6 noiembrie — Cei ce se întrec pe stadioane. 9) Munte în Bulgaria — Carcuri — Şi (germ). 10) Autorul unei „bare" în meciul Steaua — Ştiinţa Craiova — Din nou — Poftim — Îţi aparţine. 11) Tisă (arbore cu lemn preţios) — „Deranjat" de Ştefănescu (CSMS), cu şutul lui surprinzător de la 30 m, în meciul de la Timişoara. 12) Recucerire — Se încheie zilele acestea. 13) A exersa la antrenamente — Munte aproape de Vîrciorova. 14) Extreme la Universitatea! — Împreună cu CSMS. i-a nemulţumit pe spectatorii timişoreni în etapa de la 6 noiembrie.

Cuvinte mai puţin cunoscute: ALION

G. C.

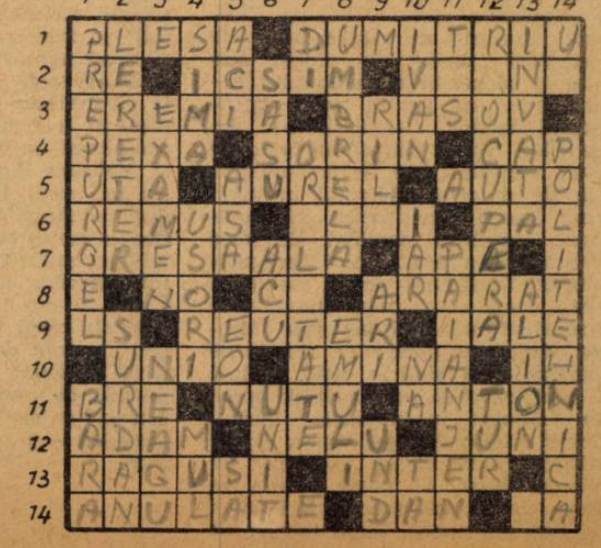
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
1 P L E S A ■ D U M I T R I U
2 R E ■ I C S I M ■ V ■ ■ N ■
3 E R E M I A ■ B R A S O V ■
4 P E X A ■ S O R I N ■ C A P
5 U T A ■ H U R E L ■ A U T O
6 R E M U S ■ ■ L ■ I ■ P A L
7 G R E S A A L A ■ A P E ■ I
8 E ■ N O ■ C ■ ■ A R A R A T
9 L S ■ R E U T E R ■ I A L E
10 ■ U N I O ■ A M I N A ■ I H
11 B R E ■ N U T U ■ A N T O M
12 A D A M ■ N E L U ■ J U N I
13 R A G U S I ■ I N T E R ■ C
14 A N U L A T E ■ D A N ■ ■ A